Quelle: http://manuscripta.at/?ID=901
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

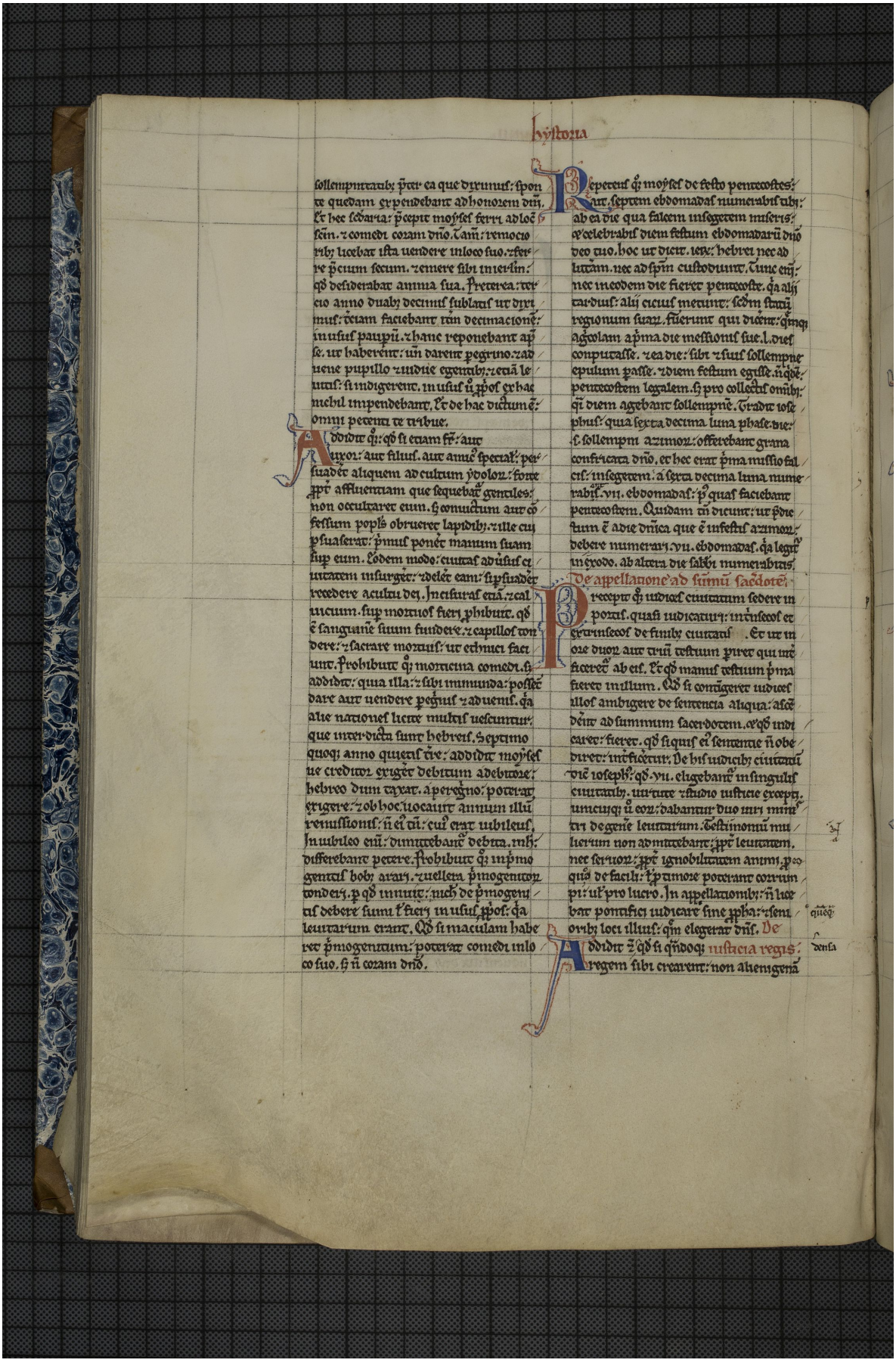

hystoria

sollempnitatib; ꝑter ea que diximus: spon
te quedam exp̃endebant ad honorem dñi.
Et hec legaria: ꝑcepit moysel ferri adlõ
ſcim. ⁊ comedi coram dño. Tam: remoto
rib; lucebat ista uendere uinoco suo. ⁊ fer
re ꝑcium secum. ⁊ uenere sibi in mente:
qđ desiderabat anima sua. Preterea: ter
cio anno decimas sublatas ut dixi
mus: eciam faciebant tm decimacõnẽ:
in usus paupũ. ⁊ hanc reponebant ap̃
se. ut haberent: uñ darent peregrino. ⁊ ad
uene pupillo ⁊ uidue egenis; ⁊ etiã le
uitas: si indigerent. in usus ũ ꝑpos exhac
nichil impendebant. Et de hac dictum ẽ:
omni petenti te tribue.

Addidit q̃: qđ si eciam fr̃: aut
uxor: aut filius. aut amicꝰ specialis: per
suadet aliquem ad cultum ydolor: forte
ꝑ affluentiam que sequebat̃ gentes:
non occultaret eum. Si conuictum aut cõ
fessum pplꝰ obrueret lapidib; ⁊ ille cui
ꝑsuaserat: ꝑmitt ponet manum suam
sup eum. Eodem modo: ciuitas adusus ci
uitatem insurgere: ⁊ delet eam: si suadet
recedere a cultu dei. Inaturas etiã. ⁊ cal
uicium. sup mortuos fieri prohibuit. qđ
ẽ sanguinẽ suum fundere. ⁊ capillos ton
dere: ⁊ sacrare mortuis: ut echnici faci
unt. Prohibuit q̃ morticina comedi. Si
addidit: quia illa: ⁊ sibi immunda: posset
dare aut uendere peregrinis. ⁊ aduenis. qa
alie nationes licite multis uescuntur:
que inter dicta sunt hebreis. Septimo
quoq; anno quietis cre: addidit moysꝰ
ne crederet exigere debitum a debitore:
hebreo dum taxat. a peregrino: poterat
exigere. ⁊ ob hoc uocauit annum illũ
remissionis: ñ ei tñ: cui erat nubileus.
Si nubilos eñ: dimittebant̃ debita. nisi:
differebant petere. Prohibuit q̃ in ꝑmo
genitis bob; aratis. uellera ꝑmogenitor
tonderi. p qđ in nutrit: nisi de ꝑmogeni
tis debere sumi Et fieri in usus ꝑpos: qa
leuitarum erant. Qđ si maculam habe
ret ꝑmogenitum: poterat comedi in lo
co suo. Si ñ coram dño.

Repetit q̃ moysꝰ de festo pentecostes:
quit septem ebdomadas numerabis tibi:
ab ea die qua falcem in segetem miseris:
& celebrabis diem festum ebdomadarũ dño
deo tuo. hoc ut dicit. ieron: hebrei nec ad
lunam. nec ad spim custodiunt. Tunc enim:
nec in eodem die fieret pentecoste. qa alii
tardius: alii citius metunt: sedm statũ
regionum suarũ. fuerunt qui dicũt: quinq;
agebant̃ a ꝑma die messionis sue. Et duas
compurgasse. ⁊ ea die: sibi ⁊ suis sollempne
epulum passe. ⁊ diem festum egisse. ñ qđ
pentecostem legalem. Si pro collecta omnib;
qui diem agebant sollempnẽ. Tradit ioseꝑ
phus: qua septa decima luna phasel die:
Et sollempn azimoꝝ: offerebant grana
confricata dño. et hec erat ꝑma missio fal
cis: in segetem. a septa decima luna nume
rabis. vii. ebdomadas: p̃ quas faciebant
pentecostem. Quidam eñ dicunt: ut ꝑdic
tum ẽ a die dñica que ẽ infestis azimoꝝ:
debere numerari. vii. ebdomadas. qa legit
in exodo. ab altera die sabbi numerabitis.

De appellatione ad sumũ sacẽdotẽ.

Precepit q̃ iudices ciuitatum sedere in
portis. quasi iudicaturi: in tribus col
ceruinis. de simplicibus ciuitatis. Et ut in
ore duoꝝ aut triũ testium pariet qui mẽ
tietur ab eis. Et qđ manus testium ꝑma
neret in illum. Qđ si contingeret iudices
illos ambigere de sententia aliqua: ascẽ
dent ad summum sacerdotem. et qđ indi
caret. fieret. qđ si quis eis sententie ñ obe
diret: interficeretur. De his iudicibus ciuitatũ
die ioseph: qđ. vii. eligebant̃ in singulis
ciuitatibus. uir iuste. studio iustitie exerpti.
unicuiq; ũ cor; dabantur duo uiri mini
stri de gente leuitarum. testimoniũ mu
lierum non admittebant: ꝑ leuitatem.
nec seruoꝝ: ꝑ ignobilitatem animi. pro
qui de facili: ꝑ amore poterant corrum
pi: ut ꝑ lucro. In appellationib; ñ lice
bat pontifici iudicare sine ꝑsidentia: ⁊ seni
oribus loci illius: q̃m elegerat dñs. De

Addidit ⁊ qđ si q̃ndoq; iustitia regis:
regem sibi crearent: non alienigenã